

Arrest

nr. 45 522 van 28 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 6 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 december 2008 het Rijk binnen en diende op 12 december 2008 een asielaanvraag in. Op 8 maart 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit het Meherpur-district in Khulna. U verklaarde betrokken te zijn geweest bij een sociale organisatie genaamd "Manchester Club" die gelinkt is aan de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). U had de functie van algemeen secretaris. In die hoedanigheid zou u problemen hebben gekend met aanhangers van de "AL" (Awami League). Ook de Bengaalse overheid zou u zoeken omdat u betrokken was bij een politieke partij en

daarom besloot u Bangladesh te verlaten. U reisde op 9 juni 2008 vanuit Bangladesh met een vals paspoort naar Italië waar u op 10 juni 2008 aankwam. U reisde van daaruit via Frankrijk en Spanje naar België waar u op 12 december 2008 asiel aanvraag. Na uw aankomst in België hoorde u nog dat u in Bangladesh valselijk was beschuldigd in een zaak. U vreest de Bengaalse autoriteiten en de "Awami League" bij een terugkeer. Ter staving van uw asielaanvraag legde u twee geboorteaktes neer, evenals een fax van een "character certificate", een scan van een familiefoto en een "signboard" (uithangbord), faxen van attesten van uw club, een uitprint van een opsporingsbericht, een fax van een "First Information Report", een fax van de voorzitter van uw dorp, een fax van twee brieven van uw moeder, een fax van vier krantenartikels, en een fax van drie dreigbrieven.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat uw verklaringen en uw documenten niet coherent en onsamenhangend zijn waardoor alle geloofwaardigheid van uw asielrelaas teniet wordt gedaan. U maakte uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dan ook niet aannemelijk.

Ten eerste legde u een geboorteakte neer die werd uitgereikt op 25 juni 2008. U verliet volgens uw verklaringen Bangladesh al op 9 juni 2008. Nochtans verklaarde u in eerste instantie dat u uw geboorteakte zelf bent gaan ophalen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.4). Pas nadat u de datum op het document zag, stelde u dat dit document u later werd verzonden door uw ouders toen u in Italië was. Wat dat betreft moet het CGVS opmerken dat u niet duidelijk kon aangeven hoe het document precies bij u in Italië kwam.

Ten tweede legde u een scan neer van een foto die is genomen van het uithangbord van uw club. Wat betreft dit document kon u vooreerst niet aangeven wie deze foto nam, noch wanneer deze is genomen. Evenmin kon u aangeven via welk e-mailadres deze scan was verzonden (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.5 en 6). Het zou naar een kennis in België zijn verzonden, wiens e-mailadres u niet kon geven. Bovendien zijn uw verklaringen aangaande dit bord niet geloofwaardig. U stelde dat de teksten die rondom de basistekst staan, op het "signboard" zelf zijn aangebracht. Dat is niet geloofwaardig. Op de scan is te zien hoe deze teksten met een balpen zijn toegevoegd nadat de foto is genomen. U werd daarmee geconfronteerd, maar u bleef bij uw verklaringen en u stelde dat de tekst en handtekening in de linker bovenhoek het bewijs daarvan vormen. Het CGVS kan enkel vaststellen dat die tekst en handtekening in de linker bovenhoek inderdaad op het bord lijken te staan, net zoals de basistekst. Maar dit weerlegt in geen geval de vaststelling dat de andere teksten duidelijk met balpen zijn aangebracht nadat de foto is genomen.

Ten derde legde u een print-out voor van een bericht dat op een website is geplaatst en waaruit blijkt dat u door de politie wordt gezocht. Het CGVS verwijst desbetreffende naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat er zich een probleem van bronvermelding stelt. Nergens uit dit opsporingsbericht kan worden opgemaakt wie dit bericht plaatste, noch staat er vermeld met wie of welke concrete instantie men contact moet opnemen wanneer men iets weet over de gezochte personen. Er wordt een telefoonnummer vermeld zonder meer uitleg. Daarbij is het hoe dan ook opvallend dat dit bericht zich fysiek op de website bevond op de plaats voor commerciële advertenties, hetgeen verder doet twifelen aan de echtheid van dit bericht. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat wanneer een rechtbank een opsporingsbericht laat publiceren dit meestal in de geschreven pers gebeurt.

Ten vierde legde u een fax van een gerechtsdocument voor waarin zou staan vermeld dat u valselijk beschuldigd wordt van betrokkenheid bij een incident dat op 9 mei 2008 plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.8). U verliet op 9 juni 2008 Bangladesh. Het is dan ook zeer bevreemdend en weinig geloofwaardig dat u pas na uw vertrek te weten kwam dat u werd beschuldigd in deze zaak. In elk geval gaf u zelf aan dat dit geenszins de reden was van uw vertrek uit Bangladesh. Wat er ook van zij, wanneer u werd gevraagd naar de stand van zaken in deze zaak kon u hierover niets meer vertellen (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.12) hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid in deze zaak. Dit des te meer daar u nog contacten onderhield met Bangladesh en aldus u zich had kunnen informeren. Uw gebrek aan interesse in het verder verloop van deze klacht doet dan ook twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid ervan. Bovendien legde u enkel faxen voor van deze juridische stukken, en geen originele documenten. Van fotokopies is de authenticiteit echter niet gewaarborgd.

Ten vijfde verklaarde u op 10 juni 2008 in Italië te zijn aangekomen en pas op 12 december 2008 vroeg u in België asiel aan. U verklaarde ondertussen in Frankrijk en Spanje te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.8). Noch in Italië, noch in Frankrijk of Spanje hebt u asiel

aangevraagd. Dat u aldus verschillende maanden hebt gewacht alvorens asiel aan te vragen is onverenigbaar met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Dat u naar de smokkelaar luisterde is geen afdoende verklaring. Ten zesde legde faxen neer van verschillende zogenaamde dreigbrieven (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.9). Ondanks uw verklaring dat de originelen daarvan bij u thuis lagen, hebt u deze nooit voorgelegd op het CGVS. Wat betreft die dreigbrieven verklaarde u dat u sinds 27 februari 2007 ondergedoken leefde (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.10). Dit is bevreemdend daar u eerder verklaarde dat in februari 2008 nog deelnam aan examens van uw school, hetgeen moeilijk te combineren valt met het leven van iemand die een ondergedoken is (zie gehoorverslag CGVS 5 februari 2009 p.2). Bij confrontatie met uw eerdere verklaring stelde u enkel niet regelmatig naar school te zijn gegaan, wat niet afdoende is. Bovendien wachtte u blijkbaar tot 9 juni 2008 alvorens u het land verliet, hetgeen wederom weinig verenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Ten zevende legde u een fax van een krantenartikel betreffende de aanslag op de voorzitter van de Chattra League in mei 2008 voor, alsook drie faxen van artikelen betreffende aanslagen op het leven van leden van de Manchester Club. Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat faxen geen objectieve bewijswaarde genieten. Een krantenartikel is voorts geen officieel document. Daarenboven wordt uw naam in geen enkele van deze artikelen vermeld, waardoor zij dan ook geen uitspraak kunnen doen over de door u ingeroepen vrees voor vervolging (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en de door u toegevoegde vertaling bij de twee faxen die u via uw advocaat Meester Benoit Carre in april 2009 aan uw administratief dossier heeft laten toevoegen). Voornoemde artikelen zijn derhalve niet van dien aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

Op basis van bovenstaande problemen met de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker stelde niet over enig officieel identiteitsdocument met foto te beschikken, maar legt twee geboorteaktes voor, één in het Engels en één in het Bengaals. Deze geboorteaktes kunnen een begin van bewijs zijn doch aangezien verzoeker geen ander officieel stuk neerlegt met foto kan niet met relatieve zekerheid worden vastgesteld of deze aktes hem betreffen. Daarenboven worden de aktes niet ondersteund met geloofwaardige verklaringen nu uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het verkrijgen van de documenten en hij eveneens niet kon verduidelijken hoe hij in

het bezit was geraakt van deze uitgereikte documenten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Hoe dan ook verzoeker heeft identiteitsdocumenten om zich in te schrijven op school en hij bevestigt ter terechtzitting dat hij een studentenkaart had in Bangladesh die hij niet neerlegt. Tot slot merkt de Raad op dat de geboorteaktes pas in juni 2008 werden uitgereikt en hierbij een getuigschrift van goed gedrag en zeden wordt toegevoegd. Beide stukken zijn noodzakelijk om een reisdocument aan te vragen terwijl verzoeker volhoudt geen paspoort te hebben aangevraagd. Dit is ongeloofwaardig te meer nu verzoeker niet aantoont hoe hij reisde terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoeker verklaart enkel dat er een vals paspoort was met zijn eigen foto, maar met een valse naam. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reismethode zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.2. Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan ten aanzien van aanhangers van de Awami League en de Bengalese autoriteiten omwille van zijn functie binnen een sociale organisatie die verbonden wordt aan de Bangladesh National Party (BNP) en hij legt verscheidene documenten ter staving voor. In het verzoekschrift wordt bevestigd *“Hij heeft zoveel als mogelijk meegewerkt aan het onderzoek van zijn asielaanvraag. Niet alleen heeft hij op een zo correcte en chronologische mogelijke manier zijn verhaal verteld maar waar hij het kon heeft hij deze verklaringen ook gestaafd met allerhande documenten, die minstens als aanwijzing en in het beste geval als bewijs van zijn verklaringen, en bijgevolg van zijn vrees moeten aanvaard worden.”* De bestreden beslissing stelt echter *“het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) stelt vast dat uw verklaringen en uw documenten niet coherent en onsamenhangend zijn waardoor alle geloofwaardigheid van uw asielrelaas teniet wordt gedaan.”*

3.3. Wat het signboard betreft, geeft verzoeker in het verzoekschrift toe dat een aantal opschriften inderdaad achteraf met balpen werden aangebracht *“omdat de originele tekst niet meer zichtbaar was”*. Deze verklaring a posteriori kan bezwaarlijk overtuigen nu verzoeker tijdens het verhoor volhield dat de tekst niet achteraf met balpen werd toegevoegd (zie gehoorverslag CGVS, p.6) en overigens uit het stuk niet blijkt dat er een originele tekst was. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het herhalen van de stukken die hij neerlegde zonder de motieven van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die grondslag vinden in het administratieve dossier, te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekers verklaringen vaag en incoherent zijn en dat bovendien de voorgelegde documenten behept zijn met verschillende gebreken. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan de procedure waarbij een opsporingsbericht (overigens zonder nuttige gegevens van de opsteller) op het internet wordt geplaatst, noch kan een fax van een gerechtsdocument waarover verzoeker geheel onbekend is de geloofwaardigheid van een asielaanvraag staven. De Raad stelt dan ook vast dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht geen geloof heeft gehecht aan het voorgehouden asielrelaas.

3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker enkele uitprinten neer van krantenartikels waarvan sommige in het Bengali en een e-mail en adressenlijst van krantensites. Verzoeker verklaart niet nader waarom hij deze stukken neerlegt noch waarom de inhoud van deze Bengaalse stukken relevant is nu hij geen vertaling neerlegt. Verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De fotokopie van het inburgeringscontract in België is irrelevant in huidige procedure.

3.5. Verder legt verzoeker een kopie van een inbeschuldigingstelling neer in het Bengaals met vertaling. Het document is inhoudelijk incoherent nu uit de beschrijving van de inbreuken niet blijkt dat verzoeker hierbij betrokken was terwijl hij wel bij de beschuldigten werd opgenomen. Overigens zou verzoeker op borg zijn vrijgelaten wat verzoeker nooit heeft beweerd. De neergelegde stukken zijn aldus overduidelijk complaisancestukken opgesteld voor onderhavige procedure. Dit versterkt verzoekers bedrieglijk handelen in valse stukken.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en wijst in zijn verzoekschrift op *“de algemene politieke situatie in zijn land en de status van de mensenrechten”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK

